EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 10.10.2024
COM(2024) 474 final

ANNEX 5

BILAGA

till

RAPPORT FRÅN KOMMISSIONEN TILL EUROPAPARLAMENTET OCH RÅDET

om genomförandet av faciliteten för återhämtning och resiliens

Bilaga V: Slutmottagare inom ramen för faciliteten för återhämtning och resiliens

I denna bilaga klargörs vidare begreppet slutmottagare enligt förordningen om faciliteten för återhämtning och resiliens och omfattningen av offentliggörandet av uppgifter om de 100 slutmottagare som erhåller det största finansieringsbeloppet för genomförandet av åtgärder inom ramen för faciliteten för återhämtning och resiliens, i enlighet med artikel 25a i förordningen om faciliteten för återhämtning och resiliens.

Vem är slutmottagare inom ramen för faciliteten för återhämtning och resiliens?

Definition

Definitionen av slutmottagare härrör direkt från artikel 22.2 d i förordningen om faciliteten för återhämtning och resiliens. I enlighet med denna bestämmelse är en slutmottagare den sista enhet (som inte är entreprenör eller underentreprenör) som erhåller medel för en åtgärd inom faciliteten. Slutmottagaren ska särskiljas från bidragsmottagarna, vilka inom ramen för faciliteten är medlemsstaterna. I avsaknad av en annan definition av slutmottagare i andra artiklar i förordningen om faciliteten för återhämtning och resiliens måste definitionen i artikel 22.2 d tillämpas systematiskt vid tolkningen av andra bestämmelser i förordningen, särskilt artikel 25a, i linje med gemensamma tolkningsprinciper och för att säkerställa ett enhetligt och konsekvent genomförande av förordningen.

Följande viktiga begrepp i definitionen kräver en mer utförlig förklaring:

- *sista enhet*: En slutmottagare kan antingen vara en fysisk person (t.ex. en medborgare) eller en juridisk person (t.ex. ett ministerium, ett offentligt organ, en regional eller lokal myndighet, en förening, en välgörenhetsorganisation eller ett företag). Intermediära mottagare av finansiering (t.ex. ministerier eller organ som inte är upphandlande myndighet utan endast distribuerar medel vidare) bör inte betraktas som sista enhet (se även avsnittet nedan för ytterligare vägledning).
- *erhålla medel*: För att betraktas som slutmottagare bör enheten ha mottagit en penningöverföring[1] för det ändamål som anges i den relevanta åtgärden inom ramen för faciliteten för återhämtning och resiliens enligt rådets genomförandebeslut.
- *för en åtgärd inom faciliteten*: slutmottagaren erhåller medel från den nationella budgeten för att genomföra en åtgärd i rådets genomförandebeslut.

[1] Om slutmottagaren är en (regional/lokal) offentlig myndighet är det inte alltid säkert att någon penningöverföring sker mellan de olika offentliga myndigheterna. I sådana fall kan detta därför även omfatta tilldelningen av betalningsbemyndiganden i budgeten, dvs. de belopp som görs tillgängliga i en budget för att genomföra betalningar i enlighet med budgetåtaganden.

- *som inte är entreprenör eller underentreprenör*: I artikel 22.2 d i förordningen om faciliteten för återhämtning och resiliens nämns slutmottagare som enheter som är separata från entreprenörer och underentreprenörer[2].

Särskilt när det gäller förteckningen över de 100 slutmottagare som erhåller det största finansieringsbeloppet krävs enligt artikel 25a.2 c att ”[d]et belopp som erhållits av varje mottagare” ingår i de offentliggjorda uppgifterna. I detta sammanhang är åtaganden för medel och det blotta undertecknandet av ett rättsligt åtagande (t.ex. tilldelning av kontrakt) gentemot en slutmottagare inte tillräckligt för att fastställa att ett belopp har erhållits, eftersom denna bestämmelse (och den korrekta identifieringen av de slutmottagare som har erhållit det största beloppet) bör baseras på de utbetalningar som har ägt rum[3].

Offentliga myndigheter

Det måste fastställas **från åtgärd till åtgärd** vem som är slutmottagare, inbegripet om en offentlig myndighet är den sista enhet (som inte är entreprenör eller underentreprenör) som erhåller medel. Ett exempel där en offentlig myndighet skulle kunna betraktas som slutmottagare är byggandet av ett offentligt sjukhus om den offentliga myndigheten tar emot medel och undertecknar direkta entreprenadkontrakt utan att involvera ytterligare mellanhänder.

Omvänt gäller att om den offentliga myndigheten ålägger en annan enhet att underteckna de kontrakt som krävs för att genomföra åtgärden, så att den offentliga myndigheten inte undertecknar direkta entreprenadkontrakt, bör den enhet som erhåller medel och undertecknar kontrakten betraktas som slutmottagare. Detta kan t.ex. vara fallet om den offentliga myndigheten använder ett separat organ för genomförandet av en åtgärd och som organiserar anbudsinbjudan och undertecknar entreprenadkontrakten.

När det gäller genomförandeorgan som förvaltar medel (t.ex. förvaltar indirekta finansieringsprogram för små och medelstora företag, eller ett statligt organ som förvaltar betalningsflöden till andra offentliga myndigheter) betraktas dessa vanligtvis inte som slutmottagare för en viss åtgärd av de skäl som anges ovan.

Det finns även fall där en offentlig myndighet kan ha en dubbel roll genom att förvalta medel för en åtgärd och vara slutmottagare för en annan. Det är viktigt att notera att den offentliga

[2] Om en upphandlande myndighet ingår avtal direkt med entreprenörerna för genomförandet av åtgärden inom ramen för faciliteten för återhämtning och resiliens är denna upphandlande myndighet slutmottagaren (se ytterligare exempel på när offentliga enheter är slutmottagare för åtgärderna från faciliteten för återhämtning och resiliens nedan). Det kan även finnas fall där ett separat organ eller ett privat företag anlitar entreprenörer, i vilket fall organet eller det privata företaget bör betraktas som slutmottagare.

[3] Detta påverkar inte skyldigheten enligt artikel 22.2 d i–iii i förordningen om faciliteten för återhämtning och resiliens att samla in uppgifter om slutmottagare, entreprenörer, underentreprenörer och verkliga huvudmän i revisions- och kontrollsyfte och att tillhandahålla jämförbar information om användningen av medel redan i åtagandeskedet (dvs. när bidragsavtalet eller avtalet ingås).

myndigheten i detta fall inte kommer att betraktas som slutmottagare för den första åtgärden, medan den bör betraktas som slutmottagare för den andra åtgärden.

Fastställandet av vem som är slutmottagare måste alltid göras från åtgärd till åtgärd, på grundval av den definition som anges ovan. Nedan ges ett antal exempel på när slutmottagaren är en offentlig myndighet. I alla sådana fall är det offentliga organet den sista enhet (som inte är entreprenör eller underentreprenör) som erhåller medel för en åtgärd inom ramen för faciliteten för återhämtning och resiliens.

1. **I en helt offentlig investering**, **där ett offentligt organ erhåller medel för en åtgärd inom ramen för faciliteten för återhämtning och resiliens som gynnar den offentliga sfären**. Exempelvis i anläggandet av en motorväg genom centrala Grekland betraktas det grekiska ministeriet för infrastruktur och transport som slutmottagare, medan entreprenörerna och underentreprenörerna i motorvägsprojektet inte är slutmottagare. I ett annat exempel från Tyskland är utbildningsministerierna i de olika tyska förbundsländerna slutmottagare av de medel från faciliteten för återhämtning och resiliens som de använder för att köpa digital utrustning som tillhandahålls enskilda statliga skolor.
2. **Om ett offentligt organ erhåller medel för en åtgärd inom ramen för faciliteten för återhämtning och resiliens som inbegriper tillhandahållande av tjänster till den privata sektorn och/eller medborgarna.** Det finns följande två scenarier:
   i. Det **offentliga organet kan själv tillhandahålla tjänsten**, vilket är fallet med *Biotechnical Educational Centre Ljubljana*, som ska tillhandahålla utbildning till mentorer i företag, eller de akademiska medicinska centrumen i Amsterdam och Maastricht, som får subventionen för att tillhandahålla e-hälsovård till patienter i deras hem.
   ii. Det offentliga organet skulle kunna **lägga ut tillhandahållandet av tjänsterna på entreprenad**, vilket är fallet med Rumäniens digitaliseringsmyndighet, som finansierar ett program där små och medelstora företag kan ansöka om kompetensutveckling och omskolning av personalen och utbildningen anordnas av utvalda utbildningsföretag (och myndigheten betalar utbildningsföretaget direkt). Dessa utbildningsföretag är entreprenörer och kan därför inte betraktas som slutmottagare.

I bägge dessa scenarier är slutmottagarna de offentliga organ som erhåller medel för de relevanta åtgärderna inom ramen för faciliteten för återhämtning och resiliens.

Holdingbolag

När det gäller ett holdingbolag som äger/kontrollerar flera företag måste det bedömas **från fall till fall** om en koncern utgör en slutmottagare enligt förordningen om faciliteten för återhämtning och resiliens.

Om ett kontrakt, bidrag eller motsvarande instrument tilldelas ett holdingbolag beror fastställandet av vem som är slutmottagare på vilken grund kontraktet, bidraget eller det motsvarande instrumentet tilldelades. Om det ”enbart” tilldelades holdingbolaget (dvs. inte ett eller flera företag som ingår i koncernen) är slutmottagaren endast holdingbolaget. Om det tilldelades direkt till företag som ingår i koncernen skulle alla inblandade enheter också betraktas som slutmottagare. Om det tilldelades ett dotterbolag (dvs. inte holdingbolaget eller företag som ingår i koncernen) är detta dotterbolag slutmottagare.

Slutmottagare för reformer och nollkostnadsåtgärder

Nollkostnadsåtgärder är åtgärder för vilka medlemsstaterna inte inkluderat några förväntade kostnader i den preliminära kostnadsberäkning som lämnats in tillsammans med planen för återhämtning och resiliens[4]. Även om detta främst omfattar reformer finns det sådana fall även för investeringar.

I förordningen om faciliteten för återhämtning och resiliens görs ingen åtskillnad mellan åtgärder som inkluderar förväntade kostnader och åtgärder som inte inkluderar förväntade kostnader. I detta avseende gäller skyldigheter för åtgärder inom ramen för faciliteten för återhämtning och resiliens för insamling och lagring av uppgifter om slutmottagare oavsett om en åtgärd haft förväntade kostnader eller inte. I enlighet med artikel 22 i förordningen om faciliteten för återhämtning och resiliens är det som är viktigt huruvida det har förekommit en användning ”av medel i samband med åtgärder som stöds av faciliteten”[5], där *medel* bör förstås som all offentlig finansiering som erhålls i samband med åtgärder som ingår i planen för återhämtning och resiliens, oavsett om finansieringen kommer från nationella källor eller EU-källor (inte begränsat till faciliteten för återhämtning och resiliens), i linje med vad som föreskrivs i artikel 22.2 d iv.

- I den mån offentliga medel används på ett sådant sätt (oavsett den förväntade kostnaden) bör enheter som är de sista som erhåller sådana medel betraktas som slutmottagare.

[4] Många planer för återhämtning och resiliens innehåller åtgärder för vilka medlemsstaten inte har presenterat några uppskattade kostnader, s.k. nollkostnadsåtgärder. Inkluderandet av nollkostnadsåtgärder ökar inte medlemsstatens finansiella tilldelning, men det kopplar utbetalningen av stöd från faciliteten för återhämtning och resiliens till uppnåendet av de delmål och mål som är kopplade till genomförandet av dessa åtgärder.

[5] Detta påverkar inte artikel 9 i förordningen om faciliteten för återhämtning och resiliens, där det föreskrivs att ”reformer och investeringsprojekt kan få stöd från andra unionsprogram och unionsinstrument, under förutsättning att sådant stöd inte täcker samma kostnad”. När det gäller eventuell dubbel finansiering kan det därför per definition inte förekomma någon dubbel finansiering av en sådan åtgärd om medlemsstaten inte har deklarerat några kostnader enligt planen för återhämtning och resiliens – dvs. det är en nollkostnadsåtgärd.

- I den mån offentliga medel inte används på ett sådant sätt (oavsett den förväntade kostnaden) finns ingen slutmottagare.

Även om det i förordningen om faciliteten för återhämtning och resiliens inte görs någon åtskillnad med rättsliga konsekvenser mellan reformer och investeringar finns det för reformer ett antagande om att nollkostnadsreformer inte medför nationella utgifter. Ett sådant antagande kan motbevisas om rådets genomförandebeslut tydligt föreskriver nationella utgifter (t.ex. för att genomföra en studie på entreprenad).

Omfattningen av rapporteringen för offentliggörande av uppgifter om de 100 slutmottagare som erhåller det största finansieringsbeloppet

I enlighet med artikel 25a i förordningen om faciliteten för återhämtning och resiliens är medlemsstaterna skyldiga att rapportera om de 100 slutmottagare som erhåller det största finansieringsbeloppet inom ramen för faciliteten för återhämtning och resiliens. I detta syfte bör den sammanlagda finansiering som erhållits för genomförandet av en åtgärd som stöds av faciliteten för återhämtning och resiliens (vare sig den stöds genom återbetalningspliktigt eller icke återbetalningspliktigt stöd) under facilitetens livstid beaktas, dvs. all offentlig finansiering som krävs för att genomföra de relevanta delmålen eller målen enligt rådets genomförandebeslut. Det erhållna finansieringsbeloppet bör beräknas kumulativt från och med den 1 februari 2020 fram till tidpunkten för rapportering för varje slutmottagare för alla åtgärder som stöds genom faciliteten för återhämtning och resiliens.

Medlemsstaterna bör beakta alla åtgärder som ingår i deras planer för återhämtning och resiliens där det redan har skett en utbetalning till en slutmottagare, oavsett om medlemsstaten redan har uppnått de relevanta delmålen och målen, lämnat in en betalningsansökan eller fått finansiering inom ramen för faciliteten. Detta beror på att medlemsstaterna får utbetalningar i efterhand när kommissionen har bedömt att relevanta delmål och mål har uppnåtts på ett tillfredsställande sätt (och oberoende av eventuella utgifter som uppkommit).

Uppgifter som ska lämnas

I artikel 25a i förordningen om faciliteten för återhämtning och resiliens anges vilka uppgifter som ska offentliggöras, nämligen följande:

a. För en juridisk person, mottagarens fullständiga juridiska namn och registreringsnummer för mervärdesskatt eller skatteregistreringsnummer, i förekommande fall, eller en annan unik identifieringsbeteckning fastställd på nationell nivå.
b. För en fysisk person, mottagarens för- och efternamn.
c. Det belopp som erhållits av varje mottagare samt därmed sammanhängande åtgärder för vilka en medlemsstat har erhållit finansiering inom ramen för faciliteten.

Utöver kraven i förordningen om faciliteten för återhämtning och resiliens uppmuntras medlemsstaterna dessutom att tillhandahålla ytterligare information om de specifika projekt som får medel enligt planen för återhämtning och resiliens (t.ex. plats, genomförandestatus, erhållet belopp), som sedan också kommer att ingå i den interaktiva karta över projekt som får stöd från faciliteten för återhämtning och resiliens som finns tillgänglig på webbplatsen för faciliteten.

Medlemsstaterna får offentliggöra en förteckning som går utöver det minimum på 100 slutmottagare som fastställs i förordningen om faciliteten för återhämtning och resiliens.

När rapportering ska ske

I den ändrade förordningen om faciliteten för återhämtning och resiliens fastställs ingen specifik tidsfrist för när medlemsstaterna ska uppdatera uppgifterna om (åtminstone) de 100 slutmottagare som erhåller det största finansieringsbeloppet. Förordningen inför dock en skyldighet för medlemsstaterna att uppdatera dessa offentliggjorda uppgifter två gånger om året. Med tanke på att kommissionen måste centralisera och offentliggöra uppgifterna har man uppmanat medlemsstaterna att uppdatera de uppgifter som offentliggjorts på nationella portaler och att dela dessa uppdaterade uppgifter med kommissionen i samband med halvårsrapporteringen, i april och oktober.

Att tänka på vad gäller personuppgifter vid offentliggörande av uppgifter om de 100 slutmottagare som erhåller det största finansieringsbeloppet

Om slutmottagarna är fysiska personer och om personuppgifter offentliggjorts bör den berörda medlemsstaten radera dessa uppgifter två år efter utgången av det räkenskapsår då den sista finansieringen från faciliteten för återhämtning och resiliens betalades ut till slutmottagaren, i enlighet med artikel 25a.4 i förordningen om faciliteten för återhämtning och resiliens och för att säkerställa proportionalitet och respekt för den personliga integriteten. Denna bestämmelse gäller endast när personuppgifter offentliggörs, dvs. när slutmottagaren är en fysisk person. Vidare gäller bestämmelsen inte från och med datumet för offentliggörandet utan två år efter utgången av det räkenskapsår då den sista finansieringen har betalats ut till slutmottagaren. Detta kräver att uppgifterna inte raderas två år efter *offentliggörandet*, utan två år efter utgången av det räkenskapsår då mottagaren senast erhöll finansiering från faciliteten för återhämtning och resiliens.

Medlemsstaterna ska uppdatera uppgifterna två gånger om året och kan välja att radera gamla dataset efter två år (om inte sådana dataset inkluderar personuppgifter, som i sådant fall bör raderas, se föregående stycke). Kommissionen erinrar om att styrkande handlingar ska förvaras även efter det att ovanstående uppgifter har raderats och inte längre är allmänt tillgängliga, i enlighet med artikel 132 i budgetförordningen, vilket också hänvisas till i artikel 11.1 d i finansieringsavtalet och i tillämpliga fall artikel 20.1 d i låneavtalet.

Information som tagits bort på denna grund bör dock även fortsättningsvis beaktas vid beräkningen av det totala finansieringsbelopp som erhållits, om samma fysiska person skulle få ytterligare finansiering.

Dessutom är ett fåtal undantag från kravet på offentliggörandet av uppgifter enligt artikel 25a.3 i förordningen om faciliteten för återhämtning och resiliens, med hänvisning till artikel 38.3 i budgetförordningen, tillämpliga på faciliteten för återhämtning och resiliens. Det rör sig om följande fall:

- Utbildningsstöd till fysiska personer och allt annat direktstöd som betalas ut till fysiska personer som är mest behövande, exempelvis arbetslösa och flyktingar (artikel 191.4 b i budgetförordningen).
- Kontrakt till mycket lågt värde som tilldelas experter som valts ut på grundval av sitt yrkeskunnande (artikel 237.2 i budgetförordningen) samt kontrakt till ett mycket lågt värde som understiger 15 000 euro (det belopp som avses i punkt 14.4 i bilaga I till budgetförordningen).
- Ekonomiskt stöd som tillhandahålls genom finansieringsinstrument till ett belopp som understiger 500 000 euro.
- Situationer då ett offentliggörande innebär en risk för berörda personers eller enheters fri- och rättigheter enligt Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna eller kan skada mottagarnas affärsintressen.

Enligt artikel 25a.3 i förordningen om faciliteten för återhämtning och resiliens, och i enlighet med administrativ praxis, behöver uppgifter inte offentliggöras om slutmottagare av ekonomiskt stöd som beviljas inom ramen för direkt förvaltning för belopp under 15 000 euro (jfr undantaget för rapportering enligt budgetförordningen för kontrakt till mycket lågt värde som tilldelas experter som valts ut på grundval av sitt yrkeskunnande (artikel 237.2 i budgetförordningen) samt kontrakt till ett mycket lågt värde som understiger 15 000 euro).

Under alla omständigheter är det osannolikt att mottagarna av sådana små belopp kommer att hamna i den förteckning över de 100 slutmottagare som erhåller det största finansieringsbeloppet som medlemsstaterna är skyldiga att offentliggöra enligt förordningen om faciliteten för återhämtning och resiliens.

Att tänka på vad gäller de belopp som ska rapporteras vid offentliggörande av uppgifter om de 100 slutmottagare som erhåller det största finansieringsbeloppet

Finansieringsbeloppet från faciliteten för återhämtning och resiliens som en slutmottagare erhåller enligt artikel 25a.2 c ska rapporteras i euro. Belopp som erhålls i andra valutor ska räknas om till euro med hjälp av den senaste månatliga växelkurs som används av kommissionen (Inforeuro: https://commission.europa.eu/funding-tenders/procedures-guidelines-

tenders/information-contractors-and-beneficiaries/exchange-rate-inforeuro_sv) och som är tillämplig för rapporteringsdatumet, dvs. den tillämpliga växelkurs som ligger så nära rapporteringsdatumet som möjligt bör väljas.